

[Ingrid Rasmussen]

Socialdemokratiet er meget tilfreds med, at Danmark nu får en international styrke, og vi er selvfølgelig også tilfredse med de mulige opgaver, styrken påtænkes at skulle kunne klare.

Man har bestræbt sig på at finde frem til en sammensætning af styrken, som er relevant for de opgaver, der ligger implicit, og mandskabs-sammensætningen ser fornuftig ud. Når og hvis FN og CSCE anmoder om dansk deltagelse i en opgave, kan den internationale styrke på forholdsvis kort tid springe til og løse sin del af opgaven, og vi er overbevist om, at det veluddannede og veludrustede personel, vi kan sende af sted med den internationale styrke, vil være et godt aktiv i løsningen af såvel humanitære opgaver som fredsbevarende og fredsskabende opgaver.

Personellet vil være motiveret for at deltage i fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og lignende opgaver for CSCE, og det siger jeg ud fra, at der ikke vil blive udsendt værnepligtige i denne sammenhæng, men alene unge mennesker på rådighedskontrakter.

I forbindelse med behandlingen af lovforslagene nr. L 5 og L 6 har vi i udvalgsarbejdet afklaret forskellige problemstillinger såsom forsikringer osv., så ingen personer, der melder sig til at deltage i arbejdet, vil være i tvivl om, at vi fra Forsvarsudvalgets side er helt enige i, at der er taget de videst mulige hensyn til den enkelte soldats forhold.

Jeg mener, at vi i dag kan konkludere med vedtagelsen af beslutningsforslaget, at soldaterne i den danske internationale styrke vil kunne udføre et særdeles fint og godt arbejde, hvor de end måtte blive sendt hen.

Helge Adam Møller (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget glade for, at et stort flertal i Folketinget om lidt kan vedtage dette beslutningsforslag om at opstille en international brigade.

En tidligere udenrigsminister sagde for et par år siden, at Danmarks forsvar ikke standser ved Kruså. Det var rigtigt dengang, og udviklingen i tiden, siden han sagde det, har vel gjort, at det er endnu rigtigere i dag. Derfor må det også være rigtigt, at vort forsvar for fremtiden i langt større omfang end hidtil er med til at sikre eller hjælpe andre lande med at opnå nogle af de frihedsrettigheder og nogle af de menneskerettigheder, som vi i Danmark og andre vestlige lande har haft i så mange år.

Man kan sådan set sige, at med dette forslag går Danmark ind i en ny rolle. Fra at være en nation, der først og fremmest har modtaget sikkerhed fra vore alliancepartnere, går vi nu over til at være en nation, som også vil være med til at levere sikkerhed til andre lande.

Man kan også konstatere, at Danmark lever op til FN's formål og idealer med et bredt flertal. Det er jo ikke uden betydning, at et forholdsvis lille land som Danmark, som ikke har fjender og er respekteret vidt omkring på kloden, sætter et godt eksempel; og det gør vi.

Vi må vel også erkende, at der foreligger en ny situation i Europa og verden. Danmark kan ikke, som det måske kunne tidligere, hygge sig i smug. Det, der sker ude i verden – hvad enten det er i eks-Jugoslavien med 3 millioner flygtninge, eller endnu værre, hvis vi skulle få 30 millioner flygtninge fra Rusland – påvirker også situationen i Danmark, og derfor har vi selvfølgelig en stor interesse i at søge at forhindre den slags katastrofer. Det kan den nye internationale brigade også være med til, forhåbentlig sammen med enheder fra mange andre lande.

Det må også være rigtigt at sige, at vi ikke kan køre på frihjul i FN. Det er ikke nok at stemme for, hvis man mener, at en idé eller en sag er rigtig, vi må selvfølgelig også være villige til at påtage os et medansvar, selv om det kan være tungt. Vi må altså kort sagt tage konsekvensen af vore holdninger til menneskerettigheder, minoritetsbeskyttelse og hjælp til mennesker i nød. Danmark kan selvfølgelig kun hjælpe ved at løse en meget beskeden del af verdens problemer; men jo flere lande der yder en indsats, desto flere mennesker kan hjælpes, og vi kan skabe en bedre og sikrere verden. Og det er der behov for.

Til slut et par få bemærkninger om et afsnit i betænkningen om kvinders værneret, som jo er blevet det folkelige udtryk. Vi har nu et flertal, der er enige om, at der bør nedsættes en arbejdsgruppe, som skal vurdere mulighederne for, at kvinder kan blive uddannet i forsvaret på værnepligtstilignende vilkår. Vi synes, det er godt og rigtigt, og der er jo i hvert fald to formål med det. Det ene er, at der bliver mulighed for, at kvinder i større omfang end hidtil også kan gøre karriere i forsvaret som officerer, og det andet er, at der i direkte tilknytning til dette forslag bliver mulighed for, at kvinder kan deltage på lige fod med mænd i den internationale brigade.